

ஒருவர் தான் இராஜஸேவரி பாலசுப்பிரமணியம். இவர் மகிந்தவை சந்தித்து ஆசி பற்றி மூதல், இரண்டதில்லாம் புவியாகத் தெரிய உருவாட்கின்றார். ஏதேனோ பாலம்புகின்றார். கொலையையே அரசியலாக கொண்ட புவிய் பிள்ளையான், பரேனவாத மகிந்த அரசினால் ஒரு கபலிக் கும்பல் தலவைனாக திடீர் ரென உயர்த்தப்பட்டவாடன், கிழக்கின் விடிவெள்ளி என்று உச்சிமோந்தவர் தான் இந்த இராஜஸேவரால்.

இப்படி கிழக்கு மக்களுக்கு மலே ஒரு நரகலை அள்ளித் தருதற்கு அப்பால், அந்த மக்கள் அதை கழுவக் கட்ட முடியாத வகையில், பிள்ளையான் - மகிந்தவின் பாசிச கொடூரங்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

புலி பாசிசக் கும்பல் ஒழிந்தால் சரி என்று கருதும் 'ஜனநாயக' கும்பல் பக்கப்பாட்டு பாட, ராஜஸேவராலாவோ இந்தப் பாசிசத்துக்கு ஆரத்தியெடுத்துத் தார். கிழக்கு மக்களின் அடிமைத்தனம் தான், கிழக்கின் விடுதலை என்கிறார்.

இப்படி மகிந்தவாக்கு ஏற்பதளம் போடும் இந்த கிழக்கு பாசிட் தான், புவியெதிர்ப்பு பாட்டுப்பாடும் தனீ யில் மகிந்தவாக்காக முந்தானை விரிக்கின்றார். எழுத்துச் சூதந்திரம் பற்றி, இன்றைய எதார்த்தத்தையே தனக்கு ஏற்பதிரித்துப் புரட்டுகின்றார்.

எழுத்துச் சூதந்திரத்துக்கு எதிராக தானே மகிந்தாவாடன் குலாவிப்படி, புவிய்கு எதிராக பாலம்புகின்றார். இன்று இலங்கையில் அதிகளவில் ஊடகச் சூதந்திரத்தை மறக்கின்ற பரேனவாத பாசிச அரசை காப்பாற்றும் வகையில், ஒரு பாசிட்டாக்கே உரிய கோமாளித்தனதுடன் கதை சொல்லுகின்றார். இன்று இலங்கையில் அதிகளவில் ஊடகச் சூதந்திரத்தை நசுக்குவது அரசு தான். இது உலகமறிந்தது. இப்படி இருக்க இந்தப் பரேனவாத அரசுக்கு எதிராக கருத்துரைக்காது, ஒரு போக்கிலிக் குரிய வகையில் சூதந்திரத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றார். ரவாடி பிள்ளையானை கிழக்கின் விடிவெள்ளியாக எழுதிய இந்தப் பரதேசி தான், இலங்கை அரசின் இன்றைய பாசிச கொடூரங்களை மறத்து,

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 21 June 2008 10:12 - Last Updated Sunday, 22 June 2008 06:44

அதனை பாலிக் கு எதிராக மட்டும் திரித்து எழுத முடிகின்றது.

இந்தப் பரதேசி இலங்கை அரசுடன் ஓட்டிக்கொண்ட, பிழைப்புவாதிகளுடன் சேர்ந்து துரோகிகளுக்கு அஞ்சலிக் கட்டத்தெ நடத்துகின்றது. இந்தக் கடுகெட்ட இந்த அரசியலனை நாம் அம்பலப்படுத்தி எழுதுவதால், நாம் இந்தக் கொலனை சரி என்று நியாயப்படுத்துவதாக கட்ட இந்தக் கும்பல் திரித்துக் கதனை சொல்கின்றது.

இவர்கள் எல்லாம் மாற்றுகருத்து என்று இன்று கருதுவது, அரசுடனும், ஏகாதிபத்தியத்துடனும், தன்னார்வ சதிக் கும்பலுடனும், தாம் கட்டிக் குலாவி புணரும் அரசியலனை தான். இதனால் தான் மக்களுக்கு எதிரான துரோகிகளை, இவர்கள் அரசியல் ரீதியாக அடையாளம் காண்பதில்லை. மக்களுக்கு எதிரான துரோகம் தான் மாற்று, அது தான் ஜனநாயகம் என்கின்றது.

இந்த துரோகிகளுக்கே அஞ்சலிக் கட்டம் போடுகின்றனர். இன்று இலங்கையில் நடக்கும் கடத்தல் காணாமல் போதல், இனம் தெரியாத படுகொலனைக் கு எல்லாம் துணைபோன துரோகிகளுக்கு இவர்கள் அஞ்சலிக் கட்டம் போட முடிகின்றது. இந்தத் துரோகிகள் இருந்த அமைப்புகள், எத்தனை கொலனை செய்தது, செய்கின்றது. இலங்கை கலிப்படைக் கு தலனை தாங்கும் கொலனைகாரன் பிள்ளையானை, கிழக்கின் விடிவெள்ளி என்று சொல்லி முந்தானை விரித்தவராயிற்றே இந்த இராஜேஸ். இவர் மற்றொரு அரசு கலிக் கும்பலைச் சேர்ந்த ஒருவர் கொல்லப்பட்ட போது, அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்த முனைவது துரோக அரசியலின் மொத்த விசுவாசமாகும்.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 21 June 2008 10:12 - Last Updated Sunday, 22 June 2008 06:44

இந்தத் துரோகி தான் இப்படி என்றால், அஞ்சலிக் கட்டத்தையையப் படுத்தும் (அரசியல்) கட்டத்தையைய என்ன என்பது! ஆயிரமாயிரமாக தொடரும் அரசு படுகொலைகளுக்கும், கடத்தல்களுக்கும் எதிரான கண்டன கட்டத்தையைய இந்த கும்பல் நடத்தியது.? பாசிச அரசு ஏஜண்டுகளாக சீ ரழிந்து போன இந்த ஜனநாயகவாதிகள், அரசு செய்யும் கொலைகளை பாலியாக மூத்திரை கத்தி ஆதரிக்கின்றன. பாலிகள் கொன்றால் மட்டும் கரையில் ஏறிக் கவும் இவர்கள், அரசு கொல்வதைக் கண்டு கொள்வதில்லை. இந்தப் படுகொலைகளை பாலி (பயங்கரவாத) ஒழிப்பாக காட்டி ஆதரிக்கின்றது அல்லது கண்டும் காணாமல் கள்ள மௌனம் சாதிக்கின்றனர். இதைப் போற்றுவே, நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அதற்கு துணை போனவர்களுக்கு அஞ்சலிக் கட்டம் போடுகின்றனர்.

அரசுடன் சரோத அல்லது இனம் தெரியாத, முகம் தெரியாதவர்களின் ஆயிரக்கணக்கான மரணங்களை கண்டு கொள்ளாத வகையில், இவர்கள் பாலம்பெயர் ஜனநாயகம் பசுகுகின்றனர். துரோகிகளின் மரணங்கள் தான், இவர்கள் தமது கடுகெட்ட ஜனநாயகத்தை கடை விரித்து வியாபாரம் செய்ய உதவுகின்றது. இன்று இவர்கள் ஆதரிக்கும் அரசு நடத்துகின்ற படுகொலைகள், கடத்தல்கள், காணாமல் போதல்கள், அன்றாட நிகழ் வாகிவிட்டது. மனிதம் இந்த கொடூரத் தால் கதறுகின்றது. கடுப் பார் யாருமின்றி மனிதம் சதெத்துப் போகின்றது.

இதே நிலை தான் ஊடகவியலுக்கும். ஊடகவியல் கடத்தல், காணாமல் போதல், படுகொலை, மிரட்டல், விசாரணைக்கு ஊடக வன்முறைக்குள்ளாகின்றது. அரசை மட்டும் ஆதரித்து எழுத வகை கின்றது அல்லது மௌனம் சாதிக்கக் கோருகின்றது. இதன் மூலம் ஊடகவியலைக் கட்ட அரசு பாசிட்டிகள் தமதாகக் குகின்றனர். அரசை விமர்சிப்பதையே பாலிக் ஆதரவாக காட்டி, பாசிச பிரச்சாரம் மூலம் அனாதையையும் ஓடக் குகின்றது. நாட்டு பொருளாதாரத்தை, ஏகாதிபத்தியத்திடம் தாரைவார்க் கின்றது. தசிய வளங்கள் அழிக்கப் படுகின்றது. நாடு பலவழிகளில் சூறையாடப் படுகின்றது. இது தெரியாத வண்ணம் கருத்துகள், இதற்குே ஊடகவியலையே பாசிட்டிகள் கோருகின்றனர்.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 21 June 2008 10:12 - Last Updated Sunday, 22 June 2008 06:44

இப்படி இருக்க புலி மறுக்கும் கருத்துச் சூதந்திரம் பற்றி மட்டும் பசுகின்றனர். புலி செய்யும் படுகொலைக்கு எதிராக மட்டும் அஞ்சலிக் கட்டும் போடுகின்றனர். இந்த வடேதாரிகள் புலியல்லாத தளத்தில், ஜனநாயகத்தின் பெயரில் நிறைந்து காணப்படுகின்றனர். இது புலியல்லாத படுகொலை அரசியலையும், மனித உரிமை மீறலையும் ஆதரித்து நிற்கின்றது. புலிகள் எப்படி ஒரு தலைப்பட்சமாக கண்டனங்களையும், மனித உரிமை மீறலையும் பசே தமது பாசிசத்தை நிறுவனமயமாக்க முயிந்ததோ, அதையே இந்தப் புலியெதிர்ப்பு பரதசேகரும் பலும் செய்கின்றது. அசலுக்கும் நகலுக்கும் வேறுபாடு இருப்பதில்லை. இரண்டும் ஒரு நாயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் தான். மக்களின் அவலத்தில் தான், இவர்கள் மிதக்கின்றனர்.

தனீ முதல் தசேம் வரை, இந்த பாசிச பரதசேகருக்கு களம் அமைத்து, பாசிசப் பிரச்சாரம் செய்ய வகைக்கின்றது. இதனைவிட அவர்கள் வேறு எதைத் தான் செய்யமுடியும். தமிழ் மக்களின் எதார்த்தமான அவலங்களுக்கு எதிராக, அவர்கள் போராடவா முடிகின்றது? இல்லை. மாறாக அவலங்களை உருவாக்கும், பாசிச அரசியலை விதிகாக்கின்றனர்.

பி.இரயாகரன்

21.06.2008